ПРОЛЄТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

The Prowincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

РІК V. Ч. 92. СУБОТА, 17. ЛИСТОПАДА 1923. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, NOVEMBER 17th, 1923. No. 92. VOL. V.

КРОНПРІНЦ ВІЛЬГЕЛЬМ ПОВЕРНУВ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ЕЛЬС, Шлеск, 14. листопада. — Бувший німецький кронпрінц Фридрих Вільгельм після пять-літної баніції повернув до Німеччини. В розмові з кореспондентом "Юнайтед Прес" кронпрінц заявив, що він буде стояти оподалік від політики та монархістичних і комуністичних заговорів, а віддасть всю свою енергію і час "на відбудову" зруйнованої батьківщини.

Поворот кронпрінца до Німеччини викликав велике обурення в столицях аліянтських країв.

ФРАНЦІЯ СТАРАЄТЬСЯ ПРОГНАТИ КРОНПРІНЦА З НІМЕЧЧИНИ.

ЛОНДОН, 14. листопада. — Франція старається всею силою вплинути на Велику Британію, щоби підприняти строгі міри для прогнання кронпрінца Вільгельма поза границі Німеччини.

Британське правительство поки що не сказало в цій справі свого офіціяльного слова, одначе особи, що стоять близько правительственних кругів думають, що заходи Франції не будуть мати успіху, бо безпотрібним є повертати те, що сталося доконаним фактом.

Ходять вперті чутки, що й еск-кайзер Вільгельм, який перебуває на вигнанню в Голяндії, готовиться повертати до Німеччини.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ НЕ ЗГОДИЛАСЯ НА ПРОПОЗИЦІЮ ФРАНЦІЇ.

ЛОНДОН, 15. листопада. — Британський амбасадор в Парижі лорд Крю заявить нині на засіданню ради амбасадорів, що його правительство готове прилучитися до спільного аліянтського протесту в справі повороту кронпрінца до Німеччини з огляду на те, що цей поворот є нарушенням спокою і порядку в Німеччині та карних клявзуль Версальського договору.

Одначе Велика Британія не прилучиться до домагання аліянтів, щоби прогнати з Німеччини престолонаслідника, бо такий крок в цей час був би непожаданим.

НІМЕЧЧИНА ВІДМОВИЛАСЯ ФІНАНСУВАТИ ПОРУРЯ.

БЕРЛІН, 14. листопада. — Німецьке правительство рішило не давати більше окупованим Французами і Бельгійцями краям фінансової помочі. Після 25. листопада безробітні Поруря і Надренщини лишаться на ласці окупаційних властей.

Німецькі націоналісти натискають на правительство Штреземана, щоби воно взагалі зірвало всяку звязь з Францією якщо це малоб покінчитися навіть війною.

СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИ ЗАГРОЖУЮТЬ ШТРЕЗЕМАНОВИ.

БЕРЛІН, 15. листопада. — Нагле застановлення фінансової помочі безробітним Поруря може бути причиною упадку правительства Штреземана. Соціялісти плянують заатакувати правительство Штреземана за його крок в справі Поруря як тільки в вівторок збереться парлямент на наради. Вони сильно виступають проти канцлера за те, що він лишив в окупованих краях на ласку Французів без всякої помочі два міліони безробітних.

НІМЕЧЧИНА ВІДКАЗУЄТЬСЯ ПЛАТИТИ ВОЄННІ ВІДШКОДОВАННЯ.

ЛОНДОН, 14. листопада. — З Берліна доносять до "Сентрал Нюс", що там проголошено півурядово, що Німеччина відказуєся платити дальше воєнні відшкодовання.

Німецьке правительство оправдує цей крок тим, що Франція потоптала Версальський договір, отже тимсамим Німеччина не може сповняти наложених на неї обовязків.

Дальші донесення з Берліна до британської преси говорять, що доки французькі і бельгійські війська будуть на німецькій території, Німеччина постановила, що не буде сповняти приказів ніяких клявзуль Версальського договору.

Голяндський кореспондент "Дейли Мейл" доносить, що в дипльоматичних кругах вірять, що поворот екс-кайзера до Німеччини є не лише можливий, але правдоподібний.

Товаришу! Кілько придбав Ти в цім місяци нових читачів своїй пресі?

ЗАГАЛЬНІ ВИБОРИ В ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ 6. ГРУДНЯ.

ЛОНДОН, 14. листопада. — Загальні парляментарні вибори в Великій Британії назначені на день 6. грудня.

Життя теперішного парляменту скінчиться в пятницю, себто 16. листопада, після чого всі партії пічнуть приготовання до виборчої кампанії.

Консервативна партія, яка має дотепер владу в своїх руках, думає перевести виборчу кампанію під кличем охоронних цлових тариф. Ліберальна партія, яка обєдналася на днях (досі було дві фракції — одна під проводом Лойда Джорджа, друга — під проводом Герберта Асквіта) стане в опозиції до партії консерватистів з кличем за вільною торговлею.

Робітнича Партія Праці, яка в теперішнім парляменті становить офіціяльну парляментарну опозицію, почала горячкове приготовання до виборчої кампанії в цілій країні. Її провідники заявляють, що при надходячих виборах їх партія віднесе велику побіду.

Партія Праці приступає до виборчої кампанії з великим ентузіязмом.

ФІНЛЯНДСЬКІ СОЦІЯЛІСТИ ДОМАГАЮТЬСЯ НОВИХ ВИБОРІВ.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 10. листопада. — Соціялдемократична фракція в фінляндському соймі, в числі 54 послів, зажадала перепровадження нових виборів до сойму, якщо не будуть випущені з тюрми комуністичні посли і не займуть своїх посольських місць.

Влада арештувала минувшого року 27 комуністичних послів і тримає їх в тюрмі. Один з них, редактор комуністичного щоденника, Srio Makelm, покінчив в тюрмі самовбійством. Був то піонір робітничого руху в Фінляндії і жалобу по ньому обходили так комуністи, як і соціялісти, хоч виступ комуністів в виборах значно зменшив число соціялдемократичних послів в соймі, відбираючи ряд посольських мандатів в користь комуністів.

Атак влади на фінляндський робітничий рух був виконаний головно через Лігу народної оборони, фашістську організацію в Фінляндії.

РОЗКОЛ В НОРВЕЖСЬКІЙ ПАРТІЇ ПРАЦІ.

ХРИСТІЯНІЯ, 8. листопада. — На конґресі Партії Праці, який тут під теперішну пору відбувається, прийшло до розколу, коли більшість делеґатів 169 голосами проти 103 відкинула рішення і напрям, установлений ширшим Виконавчим Комітетом Комуністичного Інтернаціоналу для норвежської Партії Праці.

Представник Комуністичного Інтернаціоналу, який був присутний на засіданню, зложив заяву, що меншість буде признана як норвежська секція Комуністичного Інтернаціоналу.

Делеґати меншости опустили наради конґресу і відбули окремі наради, на яких основано нову самостійну партію.

Товаришу! Чи ти вже є членом Робітничого Запомогового Товариства? Як ні, то подумай про будучність свою, своїх дітей і жінки.

СТРАЙКИ В ПОЛЬЩІ І ГАЛИЧИНІ ПРОДОВЖАЮТЬСЯ.

ВАРШАВА, 9. листопада. — Хоч центральні комітети соціялістичної партії і професійних союзів видали відозву в справі відкликання загального страйку і правительство рівночасно знесло воєнний стан і мілітаризацію зелізниць, страйкові заворушення в деяких місцевостях продовжаються.

В Бориславі, у Східній Галичині, прийшло до крівавої битви між робітниками і міліцією, в якій 5 осіб убито і 15 тяжко ранено.

В Кракові ведуться переговори між військовими властями і ген. Желіховським на чолі і провідниками місцевого страйкового комітету. Значна часть міста ще вчера находилась під контролею робітників. На місце краківського воєводи Галецкого іменувало правительство воєводою заступника міністра внутр. справ Олпіньского.

Урядовий звіт з Кракова доносить, що загальне число осіб, які згинули підчас крівавих заворушень в Кракові виносить 23, між тими трох офіцирів, 11 жовнірів і 9 робітників. Число ранених подає звіт на 500, між тими 75 жовнірів і 10 офіцирів.

ЗЕЛІЗНИЧІ РОБІТНИКИ ПОСТАВИЛИ НОВІ ДОМАГАННЯ.

ВАРШАВА, 10. листопада. Хоч загальний страйк робітників в Польщі скінчився, страйк зелізничих робітників тревае дальше.

Страйкуючі робітники відказались повинуватися приказам головного заряду зелізничої юнії і поставили ряд нових домагань як услівя покінчення страйку.

Одним з перших таких домагань є повна амнестія для робітників, які брали участь в боротьбі з військом в Кракові, в якій поверх 20 осіб було убитих і кількасот ранених.

Другим головним домаганням страйкуючих робітників є виплачування платні що два тижні.

Правительство відкинуло ці домагання, в наслідок чого зелізничі робітники продовжають страйк.

Ситуація в Кракові, який був видовищем крівавих боїв між робітниками і військом є надальше дуже непевна і викликує поважне затрівоження в урядових кругах.

750.000 РОДИН БЕЗ СРЕДСТВ ДО ЖИТТЯ.

ЛЬВІВ. — Понівечена польською цензурою стаття "Йде цар голод", уміщена в ґазеті "Громадський Голос", підчеркує, що під польською окупацією в Галичині находиться 500.000, а на Волині 250.000 безземельних родин.

Таким чином в обох країнах налічується около три міліони українських селян, яким в надходячу зиму загрожує голод.

В літі не пощастилось їм нічого заробити, бо щоденна платня складалась всего з 10.000 польських марок.

Дебс поважно занедужав.

ТЕРЕ ГОТ, Інд., 14. листопада. — Юджін В. Дебс, провідник американських соціялістів, який кандидував кілька разів на президента Злучених Держав, поважно занедужав. Він терпить на серцеву недугу.

ШІСТЬ ГОДИН ПРАЦІ В РАДЯНСЬКИХ КОПАЛЬНЯХ.

МОСКВА, 10. листопада. — Спілка Соціялістичних Радянських Републик ухвалила новий закон відносно довготи робочого дня; відноситься він до гірників, селян і робітників в усіх републиках спілки.

Робітники в радянських копальнях і при инших підземних роботах, працюють тільки 6 годин денно. В инших галузях промислових залишається ще 8 годин на робочий день.

ЧІЧЕРІН ВКАЗУЄ НА ГРІЗНЕ ПОЛОЖЕННЯ В ЕВРОПІ.

МОСКВА, 8. листопада. — Народній комісар закордонних справ Чічерін, розмовляючи з представниками преси, заявив, що Радянським Републикам приходиться зустрічати Шесту Річницю Пролетарської Революції серед признак грізної кризи в Европі.

Характеризуючи сучасне положення в Европі, Чічерін вказує, що відносини, які панують під теперішну пору в Німеччині і Польщі можуть довести не тільки до внутрішних катастроф, але й до нового загального оружного конфлікту в цілій Европі. Змагання німецької і польської реакції до захоплення цілковитої власти мусять довести до домашних воєн в обох краях з непредвидженими наслідками в міжнароднім положенню.

Радянські Републики, сказав дальше Чічерін, хоч їх усильним бажанням є працювати мирно над економічною відбудовою, мусять бути однак кождої хвилі готові до оборони здобутків пролетарської революції.

КИЇВ ВІДБУДОВУЄТЬСЯ.

КИЇВ, 10. листопада. — Одержані за час війни рани Києва — загоюються. Вже відбудовуються шістьповерхові розвалини. В десятках парків і садків пороблені доріжки, насаджені квіти, поставлені лавки.

Відбудовано поверх 20 квадратових сяжнів вулиць, головно в робітничих дільницях. Вибудовано багато мостів і криниць. Відбудова продовжається.

ГРОШІ В РАД. РЕПУБЛИКАХ ИДУТЬ В ГОРУ.

МОСКВА, 11. листопада. — На засіданню Союзного Зїзду робітничо-селянських і червоноармійських рад, що є найвищим державним органом для С.С.Р.Р., народний комісар фінансів відчитав свій доклад, з якого виходить, що в протязі року вартість радянських грошей буде певно забезпечена. Обіг радянських грошей ґарантованих золотом виносить в цей час в цілій С.С.Р.Р. 225,000,000 золотих карбованців, так званих червінців. Давнійші паперові гроші, що були в обігу і не мають розерви в золоті, виносять тільки 75,000,000 карбованців вартости в золоті.

СОЮЗ РАД. РЕПУБЛИК ПРИНЯВ НОВИЙ ПРАПОР.

МОСКВА, 13. листопада. — Парлямент Союза Радянських Републик покінчив нині свої наради приняттям нового прапора. Прапор є цілий червоний а на нім в розі золотий серп, молот і пятьраменна зоря.

КАНАДІЙЦІ ПЕРЕСЕЛЮЮТЬСЯ ДО ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

ТОРОНТО, 14. листопада. — Торонтонський "Борд оф Трейд", який дуже занепокоєний масовим виїздом канадійського населення до Злучених Держав, звернувся до міністра іміґрації Дж. А. Робба, щоб той вглянув в причини цего переселення.

В комунікаті до міністра Робба говориться, що населення Канади зростає дуже повільно і то з тої причини, що прибуваючі іміґранти до Канади не встигають своїм числом зрівнятися з числом тих фармерських робітників, фармерів і ремісників, які заманені обіцянками індустріяльного багацтва і сталого заняття, покидають Канаду і переселюються до Злучених Держав.

Місяць листопад — є місяцем Пресового Фонду української робітничої преси в Канаді.

ПРИВІТАННЯ ТОВ. М. ІРЧАНОВИ З САСКАТУНУ.

Дорогі Товариші!

Прочитавши в числі 90-ім "У.Р.В." радісну вістку про приїзд нашого робітничого письменника т. М. Ірчана, ми, робітники і робітниці міста Саскатуну витаємо нашого найдорощого гостя, як пролетарського письменника, драматурга і поета. І бажаємо йому як найкращих успіхів в культурно-освітній праці між українським робітництвом на Канадійській земли.

Саскатун, 13. 11. 1923.

Т. Кобзей, секр.

БЕЗ ОРУЖЯ ПРОТИ КРІСІВ.

МІНХЕН, 15. листопада. — Баварські студенти плянують змобілізувати 50.000 молодих людей, які хотіли-б йти неозброєні проти машинових крісів, що малоб бути слідуючим кроком організаційного повстання проти правительства.

ПРИХОДІТЬ НА РЕФЕРАТ!

В неділю 18. листопада 1923 в салі Укр. Роб. Дому, український пролетарський письменник відомий як **М. ІРЧАН** дасть обширний історичний реферат на тему:

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКА ВІЙНА В 1918—1920 р.р. ЗА ВИЗВОЛЕННЯ СХІДНЬОЇ ГАЛИЧИНИ.

Зміст:

Створення легійону Укр. Січ. Стрільців в 1914 р. під Австрією. — Австрійсько-російська війна. — Революція на Україні і в Росії, та її вплив на війська центральних держав. — Австрійська армія на Україні 1918 р. — Підпільне приготовання до перевороту у Львові. — Роля У.С.С. — Переворот і перші бої. — **Страта Львова.** — Ґрупа фронту "Схід". — Облога Львова. — Бої біля Городка. — Перший відворот над Серет. — Розбиття польської армії і бої під Бережанами та Перемишлянами. — Другий відворот за Збруч. — Картина переходу на Україну. — Бої з Червоною Армією. — Бої з Денікіном. — Махнівщина. — Денікінщина. — Тиф. — В червоній армії. — Зрада на фронті. — Дальша боротьба останків галицької армії в червоних лавах з польськими панами. — Закінчення.

Початок точно о год. 2.30 по полудні.

Референт буде відповідати на питання подані йому на записках.

Вступ вільний.

УВАГА! - ЖЕРТВИ ЦАРИЗМУ! - УВАГА!

ЗАХОДОМ ПИТОМЦІВ УЧИТЕЛЬСЬКОГО КУРСУ ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕҐУ

відіграється

В СУБОТУ, ДНЯ 17-ГО ЛИСТОПАДА

В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕҐУ

знамениту і зворушаючу драму в 4. діях В. Сиротенка

Жертви Царизму

Драма "Жертви Царизму" не потребує захвалювання. Сама назва штуки говорить, що вона є займаюча та поучаюча. Вона є третьою з ряду виставою в листопадовій кампанії в користь укр. робітничої преси. Тож приходіть всі бачити цю штуку. Цим ви поможете укр. робітничій пресі, як також з самої штуки будете вповні задоволені.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ.

Тикети можна завчасу набути в буфеті Укр. Роб. Дому, а в день представлення при касі.

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ОРҐАНІЗАЦІЙ ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕҐУ

устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 18-ГО ЛИСТОПАДА

В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕҐУ

КОНЦЕРТ

ЗІ СЛІДУЮЧОЮ ПРОГРАМОЮ:

Часть I.

1. Інтернаціонал. .. .. мішаний хор
2. Клич пролетаря — деклямація .. .. В. Л.
3. З тої гори високої .. .. II. ґрупа мандоліністок
4. Вставай — деклямація .. .. Зоня Капусняк
5. Ні, не співай пісень веселих — сопран-сольо .. Катерина Палюк
6. Коломийка .. .. II. ґрупа мандоліністок
7. На досвітку — деклямація .. .. А. Черський
8. Ой поїхав ревуха .. .. мішаний хор

Часть II.

9. Мрії — терцет — пяно .. .. Соломія Третяк
   мандоля .. .. Ґеня Баранецька
   мандочельо .. .. Марія Білінська
10. Казка — деклямація .. .. М. Бернацька
11. Ой, і горе! — барітон-сольо .. .. К. Кирстюк
12. При Чигрині .. .. I. ґрупа мандоліністок
13. Угорський терцет — сольо — пяно .. .. Анна Мандзюк
14. В огнянім колі — деклямація .. .. М. Змійовський
15. Ой ду-ду-ду .. .. I. ґрупа мандоліністок
16. Летів орел понад море .. .. мішаний хор
    Марселеза .. .. мішаний хор

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА ОЗНАЧЕНИЙ ЧАС!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоваришення "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік $4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщених в газеті рукописей не звертається, хіба що дописуватель виразно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непоміщення та залучить почтову марку на її пересилку.

СМІЛО ТОВАРИШІ РАЗОМ!

Цей бадьорий, повний віри оклик лунає сьогодня скрізь межи клясово свідомим укр. робітництвом Канади. Всі удари ворогів робітництва і бідного фармерства за кождим разом орґанізовані працюючі українські маси Канади відбивали і відбивають. Ніякими підлими брехнями наші вороги не можуть пошкодити нашій робітничій орґанізації. Всі очернення та клевети немали найменшого успіху. Казали, що ми — "москвофіли", "капаші", "жидівські слуги" і т. д. Казали, що працюємо за московські гроші, видаємо за них ґазету, брешемо і туманимо. Але праця наша чесна і пряма була найкращою відповідю підлим клеветникам. Ми доказали, що українське імя, мова і культура дорощі для нас, як для крикливих "патріотів". Не на словах, а на ділі ми доказали великою працею в культурному напрямі виховування працюючих мас. Наш Український Робітничий Дім в Вінніпеґу і инші численні Доми по Канаді — видвигнені за дрібні-цирі жертви робітництва. Наша ґазета і видавництва піддержуються виключно грішми робітників та бідних фармерів. Ніколи ми не воювали демаґоґією і порожними фразами, тільки правдою та доказами. Українська робітнича орґанізація, це не приватна спілка купки "бизнесовців" — а душа та майно великої свідомої українсько-робітничої родини в Канаді. В нас чисті руки і за нами нема а[illegible] чорної плями. Ми не ті, що ходили і ходять від Анни до Каяфи та міняють свої маски, якби брудні сорочки. За нами літа чесної праці і дорога наша рівна. Все це тихцем признають навіть найзапекліщі вороги наші і власне за це ненавидять нас. Бо хіба чесна людина може ненавидіти чесну? А ненависть це тільки доказ, що ми у всьому поступаємо правдиво. Ворогів наших ми поборюємо не тільки орґанізованістю і свідомістю, але й правдою, чеснотою та культурністю. Що говоримо, то й робимо. Радіємо разом і сумуємо разом. Бо ми не один, а **всі** — єдиний український робітничий колєктив Канади.

Вороги наші, публікуючи, що редакція "Укр. Роб. Вістей" заплатила кількасот долярів кошту за процес — кидають демаґоґічну фразу: "Кільканайцять сот робітничих долярів пішло, якби з батога тріснув".

Але чому вони не мають сміливости сказати: "**Кому** саме пішли ті доляри і чи це справді геройство, як "**робітничі** доляри йдуть, якби з батога тріснув" в руки одного панка з їх табору? О дрібні, мізерні міщухи! Вони думають, що демаґоґічним стуком-гуком налякають свідоме укр. робітництво? Ні! Українські робітники вже вспіли на протязі довгих літ добре переконатися, хто такі ті, що "гукають і стриму не знають". Свідоме робітництво дало тих кількасот долярів, але й знає **кому** дало. За кількасот долярів робітництво не впаде в зневіру, бо свідомий робітник, хоч бідний, але за десять долярів не буде ходити від соціялізму до католицизму, від католицизму до пресвітеріянизму і вкінці до брутального націоналфашизму. Такою безхарактерною мандрівкою наші вороги не годні бризнути в очі нікому з українських свідомих робітників і це одна з причин скаженої ненависти до нашої орґанізації.

Даремно псують папір вороги робітництва, бо ніхто не слухає їх. Українські робітники знають дуже добре куди йшли і куди йдуть їх доляри. Вони кождої хвилі можуть погордитися своїми величавими святинями — Українськими Робітничими Домами, своєю ґазетою, журналами і видавництвом, та своєю щедрою допомогою революційному рухови в Східній Галичині. Бо робітнича українська орґанізація це не купка вуйків, братів, невісток, і "панів добродіїв", що люблять зійтися в ресторані на "товариські забави" і "вечері" — а здорова сила, що прагне знання, правди та справедливости.

Нікому з членів робітничої орґанізації не є тайною, що на величавому Українському Робітничому Домі в Вінніпеґу тяжить ще довг, та що українська робітнича преса є твором і майном самого робітництва. Хоч як тяжко живеться робітникови, але ми гордо та певно можемо сказати, що недалекий той час, як Укр. Роб. Дім позбудеться довгу. Бо кождий свідомий робітник знає, що сплачуючи довг У. Р.Д., скріплює не приватне підприємство, а власну, рідну орґанізацію.

Місяць листопад — є місяцем пресового фонду: "Укр. Роб. Вістей", "Голосу Праці" і "Голосу Робітниці". Скрізь, по широкій Канаді, де тільки находяться свідомі робітники, збираються добровільні датки, бо робітництво дуже добре розуміє, що тільки його власна преса боронить інтереси робітників та освідомлює їх. І ми ще доживемо, що "Українські Робітничі Вісти" будуть виходити не два рази на тиждень, а кождого дня.

Тому й кличемо бадьорим, повним віри окликом:

Сміло товариші разом! Одною лавою вперед до перемоги над нашими чорними ворогами. Орґанізованістю і єдністю ми докажемо нашу силу. Робітнича преса, це наша зброя. Докажіть при кінци місяця листопада свою силу. Нехай на сторінках Вашої ґазети зашпасться гордо мірило робітничої свідомости і солідарности: **сума пресового фонду за місяць листопад.** Тісніще робітничі лави! Ще один удар в голову чорної сотні!

Хай живе клясово свідоме українське робітництво Канади!

Хай живе українська робітнича преса!

Українська робітнича преса, це ознака сили і свідомости робітництва. Памятайте про Пресовий Фонд і відновлення передплати!

НЕЗАВИДНА ДОЛЯ ГАЛИЦЬКОГО СТРІЛЕЦТВА.

(Кореспонденція "У.Р.В." з Чехословаччини.)

Галицьке стрілецтво, та безталанна горстка обманених і покинених людей, опинилася знову перед новою безоднею. Стрільці, що служили колись в галицькій армії і по розгромі її в Галичині 1919 року армією польсько-французького генерала Галлера частинно відступили в Чехословаччину, а инші, утікаючи з польських та борів перед тифом і голодовою смертю, находили притулок також там. За кілька літ військова галицька еміґрація зросла до поважного числа — десять тисяч. Чехословацький уряд давав стрілецьким сотням харчі і невелику платню за роботу по зелізницях, а галицьке офіцирство в більшій частині проводило літа в пустомельстві по таборах. Деякі з них використовували свій побут в Чехословаччині і докінчували студії на університеті, але чимало було таких, що вилежувалися на таборових ліжках, "політикували" і ждали ласки антанти, яка ось-ось попросить їх в Галичину і тоді... буде рай для них.

Петрушевичівський "уряд", просиджував в Відні і пустими надіями впоював в стрілецтво, що воно мусить ждати на "певне" вирішення східно-галицького питання милостивими панами в Парижі. Цим самим своїм обманом віденські політики держали стрілецтво в сліпій вірі та недопускали до повороту в Галичину. Нема двох думок, що повільний поворот в окупований край міг принести велику користь, але-ж Петрушевич з своєю братією не хотів лишитися без — "армії".

Памятний день 14. марта 1923, коли стрілецтво довідалося про правдиву ласку парижського панства, був великим і несподіваним ударом в голову галицьких скитальців. Аж в цей день прозріли засліплені обманом очі галицького робітника й селянина в військовій — латаній блюзі. Та було вже за пізно. Проклинання обманців — "політиків" з Відня не багато помогло. Сувора дійсність зближалася з кождим днем. Панська Польща, маючи в руках сплачений вексель на Східну Галичину з підписами найбільших стовпів світового імперіялізму, почала домагатися від чехословацької републики розвязання українських таборів і стрілецьких робітничих сотень. Тай сама Чехословаччина, яка давала фонди на удержання таборів і сотень через кілька літ в надії, що колись в десятеро відібє собі ці кошти від галицької держави, по 14. марті 1923. станула перед доконаним фактом і — частинно під натиском Польщі, частинно з особистих причин видала наказ, що з днем 1. листопада 1923. вона перестає удержувати галицьку військову еміґрацію, а з днем 1. січня 1923. всі табори мусять перестати істнувати.

Десять тисяч безпритульних галицьких стрільців опинилося в незавидному положенню. Петрушевич перестав зовсім опікуватися ними, впрочім, йому годі щонебудь зробити, бо виклятий він стрілецтвом за тяжкий обман. З Чехії, після 14. марта виїхав зовсім петрушевичівський представник Др. Евген Левицький і нікому не було навіть впімнутися, пожебрати деяких полекший в чеському уряді. Роками годували ті панки затуманених стрільців пустими фразами, "Скитальцями" і надіями, що "наша справа стоїть прекрасно!" — а з хвилею, як всесвітнє панство копнуло їх — відреклися всего і почали дбати про себе. Що-ж — тепер вже не потрібно їм сірої стрілецької маси. Нехай робить, що хоче...

Перед стрілецтвом стануло ребром питання: що-ж робити дальше? Утворився окремий комітет з старшин і представників стрілецтва, який почав заступати інтереси стрілецтва перед чеським урядом і шукати виходу. Представники старшин, вправді кращі люде, хоч до певної міри їм далеко до сірого брата, але діло в тому, що вони в руках розгніваної-прозрівшої маси і мусять, хоч не хоч, старатися вийти з тяжкого положення. Питання: "куди політися стрільцям?" — назріло до найвищого степення. Розуміється, масова орієнтація стрілецтва є на Радянську Україну. Дуже мала горстка, мало "прогрішившихся" перед польськими панами повертає в Галичину, подавляюча-ж більшість стрілецтва горяче прагне дістатися на Радянську Україну. Радянський український уряд не відмовляється приняти галицьке бездомне стрілецтво, але-ж хоче він, щоби стрільці ті були відповідно забезпечені з матеріяльного боку. Щоби запобігти цьому, стрільці повинні виїздити орґанізовано та творити хліборобські комуни. Землю дасть українська радянська держава, а знаряди мусять повільно постарати собі члени комуни. Перший транспорт в числі тисячу стрільців в найблизших днях виїзджає на Україну. За ним виїзджатимуть дальші транспорти. Цим самим, до певної міри розвязане тяжке питання для стрілецтва.

Не будемо підчеркувати, яке велике значіння матиме для нас Галичан певний кадр військових людей на Радянській Україні, бо про це нема двох думок. Ми тільки поставимо скромне питання крикливим "патріотам", які обманювали через пять літ бідне стрілецтво і в найтящій хвилі кинули його на ласку й неласку долі: Чи хоч один уряд, окрім Радянської України, заопікувався галицьким стрілецтвом так по братньому? І впомимо цего панки — "патріоти" будуть ще дальше горлати про "окупантську большевицьку" владу на Україні? Коли так, то відповідь на ці порожні демаґоґічні оклики дасть червоне галицьке стрілецтво, яке йде певним шляхом, а не парижськими викрутасами, до визволення працюючих мас Сх. Галичини від чужих і своїх панів та підпанків-крутіїв.

Зезик М.

ЩЕ ПРО УКРАЇНІЗАЦІЮ.

Що день, що тиждень то все більше навіть українська чорносотенна преса починає признавати факт "українізації України", як це вона любила собі кепкувати з декретів радянського правительства про українізацію.

Львівське "Діло", яке пішло на угоду з польською шляхтою в справі "автономії" Галичини, найбільше любило висмівати українізацію. Але час і праця, що провадиться тепер на Україні, роблять своє і з часом навіть вороги Радянської України крізь зуби мусять це признати. Ось львівське "Діло" з 26. жовтня містить розмову свого співробітника з якимсь "Москалем, уроженцем Псковської ґубернії".

Отже ми подаємо тут тільки для приміру розмову двох чорносотенців — російського і українського — про "українізацію України", двох запеклих ворогів тої українізації: Росіянин-чорносотенець ворог всего українського як російський єдінонеделімець, а український ворог українізації просто тому, що це роблять робітники і селяне, що це робить радянське правительство, якого він, як український буржуйчик, є запеклим ворогом.

Отже питає український чорносотенець російського:

"— Як на ділі мається справа з українізацією?

В мойому знайомому відзивається його "старорежімна" душа. Він говорить: Українізація йде. Большевики спасували перед стихією провінції. А на провінції по місточках ви щораз рідше чуєте російську мову. Та о скільки на провінції українізація природна, в Києві вона являється "насильственной". Бо уявіть собі: заходжу на почту, говорю по русски. Мені відповідають по українськи. Я не розумію, мушу питати о пояснення. А це дуже неприємно... Знаєте у високих школах можна стрінути студентів, які не знають російської мови. Професори мусять на старости літ вчитися української мови. Я признаю: воно так мусить бути. Тільки щоби не насильно, а постепенно...

Бачу, що мойому знайомому неприємно про це говорити, тому питаю його про Академію Наук. Відповідає з захопленням: Серед дуже важких умовин київські вчені доконали подвигу. В Академії зібрано кольосальну бібліотеку, великі архіви, масу матеріялів для праці. І взагалі українська інтеліґенція своєю впертою працею на культурному полі здобула собі велику пошану."

Ми не будемо додавати до цеї розмови своїх коментарів, тільки скажемо пару слів, щодо послідного речення російського чорносотенця, яке звучить:

"І взагалі українська інтеліґенція своєю впертою працею на культурному полі здобула собі велику пошану".

Ми ставимо тут питання: яка українська інтеліґенція? та, що лишилась на Україні, пережила все лихоліття громадянської там війни і голоду, працюючи для культурного розвитку українського народу, чи та, що розбіглася по заграницях та ще до цего часу рачкує по віденських та пражських смітниках? Чи може, нарешті, та, що в Галичині пішла на угоду з польською шляхтою а на Радянську Україну виливала, ще й тепер виливає цілі цебри помий?

Ні друга, ні трета, але тільки перша, тобто та, що лишилася на Україні і чи вона годилася, чи не годилася вповні з радянською владою, вона працювала на культурнім полі і нині там працює. Про наслідки тої праці примушена тепер говорити і сама чорносотенна преса, яка два роки тому назад десятками "розстрілювала" (на папері) ту інтеліґенцію.

Хто уміє шанувати ту інтеліґенцію?

Лише робітництво. Українські робітники в Канаді, помагаючи своїм голодуючим братам робітникам і селянам полудневої України і Надволжа, не забули і про ту інтеліґенцію, про що свідчать ті посилки, які вони вислали для неї в Київ навіть ще в минувшім році. І ці робітники навіть не питали тої інтеліґенції, чи вона є пролетарського переконання. Робітники знали, що раз та інтеліґенція залишилася на Україні і там працює, то її треба дати поміч. Це якраз свідчить про те, що робітники не є ворогом інтеліґенції, як про це трубить часто чорносотенна преса, але робітники уміють вибрати зерно з полови.

Мусій.

ПАНСЬКА ПОЛЬЩА НА СМЕРТНІЙ ПОСТЕЛІ.

(Спеціяльна кореспонденція до "У. Р. В." з Европи.)

Вибух в варшавській порохівни. — Відозва панського уряду. — Відповідь трудових мас. — Масові арешти і знущання по тюрмах. — Польща — дротований горнець. — Над пропастю. — Перед великими подіями.

Вам вже відомо з телеграм про великий вибух в варшавській порохівні в жовтні 1923. Сьогодня висилаю відозву польсько-шляхетського уряду до населення Польщі, яка є дуже вірною фотоґрафією сучасного положення Польщі.

Варшавська порохівня в твердині вилетіла в воздух о год. 9-ій ранком і наслідком цього вибуху було поверх сотні жертв. Катастрофа в столиці Польщі, і то в білісінький день, перелякала польську буржуазію в цілій державі, тому польський уряд для заспокоєння видав слідуючу відозву:

"Обивателі!

Злочинна рука зробила сьогодня замах в столиці держави, висадивши в повітря порохівню у варшавській твердині.

Більше, як сто жертв впало наслідком цього. Забито богато жовнірів, жінок і дітей, не говорячи вже про шкоду на багато міліярдів і спробу зменшення оборонної сили держави.

Щасливому випадкові треба завдячити то, що вибух охватив тільки частину складів амуніції і тимсамим непотягнув за собою незлічимих жертв та знищення цілих дільниць міста.

Уряд републики не сповнив би свого обовязку, як би в таку хвилю небезпеки для цілого народу не приняв строгих заходів, бо все це шкодить не тільки розвиткові але й самому істнованню держави.

Після спроби терору через кидання бомб в ріжних містах Польщі і замахах на державні будинки, сьогодняшний вибух являється яскравим виразом безпощадної боротьби з польською державністю — боротьби, яка вже давно ведеться в ріжних галузях державного життя.

Очернювання Польщі за границею, підкопування довіря до нашої держави, поширювання внутрішних неспокоїв ріжними средствами, використовування тяжкого положення і творення постійних заворушень в господарському життю держави, перешкоджування в поліпшенню фінансів, з ніким нерахуючася спекуляція чорної біржі, штучне витворювання дорожнечі, викликування незадоволення серед змученого цими недостатками населення — ось всі шляхи і средства цеї боротьби з державою.

На цій основі зроблений сьогодня злочин викликав в цілій державі переляк і допомагає революційним елементам виконати давно приготований удар.

Для Польщі прийшов рішучий час росплати з її ворогами. І він не застав уряд непідготованим. Але разом з урядом повинен бути готовим до цеї росплати цілий народ, заховуючи спокій і розвагу. Уряд приняв заходи, подиктовані потребами і інтересами господарства та взиває всіх громадян, що почуваються Поляками, до спільної праці і дисціпліни.

Варшава 13. X. 1923 р.

Презес міністрів Вітос
і инших 13 міністрів".

Так дослівно звучить відозва панського уряду. Але щож зробите; коли "обивателі", навіть ті, що "почувають себе Поляками" у відповідь на мольби уряду відгукнулися по цілій Польщі гучними демонстраціями і страйками. Прийшло в деяких містах до крівавих сутичок робітників з поліцією. Панська влада перевела по цілій Польщі масові арешти передовсім серед комуністів-робітників та їх симпатиків. В тюрмах томляться тисячі. Рівночасно з тим перевела польська поліція великі арешти серед українських соціялістів-радянців так у Львові, як і по цілій Галичині, Волині, Холмщині, Підляшу і Поліссю. Робітничий часопис "Земля і Воля" закритий. Позакривані й польські та жидівські соціялістичні видавництва і товариства, окрім дрібнобуржуазної — півурядової партії П.П.С. (польської соціялістичної партії.)

В звязку з вибухом порохівні на варшавській цитаделі дефензива поліції розпочала арештування на право і ліво, устроюючи прямо оргії бездумности і злоби. В самій Варшаві арештовано сотки осіб, що з політичним життям ніколи не мали нічого спільного, арештовано артистів-малярів, адвокатів, лікарів і т. д. Людей гонено ізза недостачі місця з тюрми до тюрми; арештованим забирано гроші, які мали при собі, не допущувано до них рідні, а на запит, де вони находяться, дефензива закривалася "урядовою тайною". В голоді і в бруді передержувано невинних людей по два дні, а опісля без жадного переслухання випущувано їх на волю. А тих, за котрими не було кому інтервенювати, держиться ще й досі.

В Радомі арештованих катовано в нелюдський спосіб. Дехто впевняє, що арештовання відбувалися на основі старих інвіґіляційних ліст російських і окупаційних, що у великій степені потверджує нечувана безпляновість арештовань. Очевидно, це все підсичує розярення, яке й без того росте, мов на дріжджах.

Вже з відозви панського уряду ясно видно, в якому положенню зараз находиться Польща. Положення безвихідне і коли взяти під увагу, що й більші европейські капіталістичні держави знесилені до тої степені, що відмовляються допомогти до вратовання панів — шляхетська Польща докотилася до краю пропасти. Нехай грозить пан Вітос, все це кивання пальцем в чоботі. Надходять дні, в яких загремить дужий голос соціяльної Революції на землях сьогоднішної Польщі — і кожде племя, насильно поневолене, відітхне своїм вільним життям. В кождому разі не до великої чести польському урядови з Вітосом і 13-ма міністрами належить передсмертне скиглення у відозві до "своїх обивателів". Це тільки ознака безсилости, як і масові арешти серед комуністів та соціялістів радянців. Панська Польща, це кілька разів дротований горнець — а звісно-ж, що такий латаний горнець не довго може послужити. Тому тероризоване робітництво й селянство смідо та певно жде недалеких — великих подій.

Гр. Лелик.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЄНДАР

11. листопада 1917 р. розгар в Москві горожанської війни; війська, що викликані з фронту, прилучаються до большевиків.

11. листопада 1917 р. загальний страйк у Києві. Облога арсеналу.

11. листопада 1918 р. утворення в Києві та Одесі німецьких і австрійських Рад Салдатських Депутатів.

11. листопада 1918 р. в Мінхені зорґанізувалась Рада Робітничих і Салдатських Депутатів.

12. листопада 1794 р. зачинення клюбу якобінців в Парижі.

12. листопада 1906 р. замах в Іркутську на ґен. Рененкампфа; зробивший замах М. Коршун покараний смертю.

12. листопада 1917 р. рішучий бій між радянськими військами і Керенського. Останні відступили до Ґатчини.

12. листопада 1917 р. в Харкові влада перейшла в руки Рад.

12. листопада 1918 р. заснування Баварської радянської републики.

12. листопада 1918 р. австрійський цісар Карло зрікся трону.

13. листопада 1917 р. постанова В.Ц.В.К. про анолювання Берестейського договору.

14. листопада 1917 р. Центральна Рада прийняла в свої руки урядовання цілою Україною.

14. листопада 1918 р. конспіративна нарада дрібнобуржуазного Українського Національного Союза в Києві на чолі з В. Винниченком вирішила розпочати повстання проти гетьмана і вибрала Директорію.

15. листопада 1830 р. початок польського повстання.

15. листопада 1905 р. другий політичний страйк в Росії, який вийшов невдалий через незгоду серед робітництва.

16. листопада 1880 р. повішено в Петропавловській кріпости революціонерів А. Квятковського і А. Преснякова.

16. листопада 1918 р. перший збройний виступ січових стрільців у Білій Церкві, захоплення ними Хвастова.

НЕ ХЛІБОМ ЛИШЕ ОДНИМ БУДЕ ЖИТИ ЧОЛОВІК.

Здається по церковному якось воно трохи инакше звучить.

Але перепрошаю. Перше мушу відлепортуватися і пояснити причину своєї так довгої мовчанки.

Орав, дискував, сіяв, полов, косив, возив, молотив, знова возив — от і не-до-писання було. Навіть мало мав часу на читання. Однак час від часу до ґазети заглядав та радів, що хоч инші пишуть.

І коли тільки візьму ґазету в руки, гляну на її сторінки, на рясні рядочки... Руки порепані від ріллі, трясуться, лямпа коптить, жінка вуркоче, не випалюй, каже, даремно керосину.. а я очима так і бігаю по рядочках.

Прийде ото в полудень до мене кум закурити, розговоримося...

— А скажіть но куме, ви читаєте ґазети, чи є де на світі більше нещасні люде чим ми з вами та взагалі фармері? Бо мені здається, що нема, — каже до мене кум.

І що-ж я буду йому казати? Скажу, що є — не повірить. Скажу, що нема — збрешу. Закашляюся, витовчу носа і вдаю, що не дочув.

А вечером за ґазету і шукаю за тими, що щасливо жиють. Гляну на першу сторінку — Рур, Баварія, Польща, Галичина, Болгарія, Греція, Еспанія, Марокко, Анґлія, Ірляндія... Всюди щасливі люде. В Рурі бють і плакати не дають; в Баварії пани чубляться а в робітників чуби болять; в Німеччині коаліція буржуазії з соціялістами коле попід ребра німецьких робітників; в Анґлії, в країні мира і порядку, півтора міліона безробітних; в Ірляндії, в щасливій Ірляндії, яка має вже своє правительство, вісім тисяч політичних вязнів вже ось по три тижні голодують (наше, галицьке правительство також "боролося" за таку "самостійну" державу); в Греції Греки Греків бють, в Болгарії Болгари Болгарів бють, чи то пак комуністів, за те, що ті хочуть їсти; в Польщі Поляки бють польських робітників; в Галичині арештують і розстрілюють українських робітників і селян... Одним словом куди не глянеш, всюди того щастя аж через край ллється. Про Китай, Японію, Індію я вже й не говорю.

А от як кум запитає — чи є ще де на світі люде такі нещасні як канадійські фармері, я не знаю що йому відповісти. Говори йому про Ірляндію — він подумає що Ірляндія, це певно якась нова машина для вироблювання муншайну.

Кумів світ вміщається в 160 акрів. І він на тих акрах уважає себе найбільше нещасливим чоловіком на світі.

А мій світ!?...

Правду сказавши, я й сам не знаю як завеликий мій світ. Я того світа не знаю, не можу його ще як слід сам собі уявити. А коли візьму до рук ґазету, той світ і нещасні на нім люде стоять передомною так як на долоні. Все що в тім світі діється я бачу на одній, на першій сторінці ґазети.

Що я там бачу?

Все. Бачу як Баварський монархіст убиває німецького робітника (а коли сам його не може подужати, то на поміч покличе французького жовніра).

Бачу, як італійський фашіст витягає послідні жили з італійського робітника; як болгарський — розриває на кусні тіло болгарського робітника; як Ірляндці Ірляндців, Японці Японців, як багаті бідних бють за те, що ті бідні, що тих бідних забагато на світі. Японські пани, поліція порубали японських соціялістів просто за землетрус, а для голодних своїх робітників не допустили хліба, який їм привезено з Владивостока. Я на сторінках ґазети бачу, як польська шлях та розстрілює в Золочеві трох галицьких селян, як вона душить в Галичині всю робітничу пресу.

Ось я взяв в руки послідне (з 10. листопада), що тільки вчера до мене наспіло, число "Українських Робітничих Вістей". В хаті всі вже поснули; мене самого в спині коле після цілоденної праці, в очах ріже, а я з жадобою перебігаю від стрічки до стрічки, від шпальти до шпальти. І чим довше читаю, тим більше забуваю за сон, за біль в спині, за втому. Я не чую болю в очах, але... я чую біль в серці, пекучий, важкий біль.

Я насамперед читаю тільки наголовки:

"В Польщі вибухли кроваві робітничі заворушення; в боротьбі між страйкуючими робітниками і військом в Кракові убито 26 осіб;"

"Масові ревізії і арештовання у Львові. Арештовано всіх 70 осіб. — Редакцію "Землі і Волі" та инших робітничих ґазет замкнено і опечатано".

Читаю зміст самої новинки. Арештовано цілий ряд українських, не панських, але робітничих, дячів, між котрими і кореспондента "Укр. Роб. Вістей", як це каже замітка редакції. А низше ще один наголовок: "В цілій Польщі арештовано 1.500 осіб".

А ще низше: "В Берліні зрабовано поверх 1.000 склепів; Берлін висилає до Баварії військо; Арештовання в Гамбурґу комуністів"...

Я нервово перекидаю першу сторінку і на другій мені кидаються в очі фотографії Степана Мельничука і Петра Шеремети, розстріляних польською шляхтою в Чорткові минувшого року.

І тут же спомини про них. Спомини про них їх близьких товаришів, здається, не чорнилом, але кровю написані... Написані в ріжних частях світа. Ось один (І. Ткачук) пише спомини про С. Мельничука з Катеринослава; ось М. Ірчан пише, спомин про П. Шеремету, здається, вже в Вінніпеґу; а от третий, Ростислав Заклинський, пише спомини про І. Цепка в Камянці на Поділю. І всі ці спомини прилинули з далеких країн до Вінніпеґу, тут надрукувалися і знова розійшлися по цілім світі, розійшлися до тих, хто читає ґазету, для кого ґазета — духовий корм, все одно, що голодному кусок хліба.

А мій кум питає мене, чи є ще де на світі більше нещасні люде, чим ми, канадійські фармері.

Не "ми", а **ти**, куме, ти, що не читаєш ґазети, є найнещасливіщою людиною на світі! Ти, другий такий самий, третий, десятий, пятьдесятий, яких світ замкнений в 160 акрах, а може й в цілій секції землі, але які крім свого жолудка більше нічим не цікавляться — ви є найнещасливіщими людьми на світі. Ти куме, ти товаришу, фармере, ти навіть не жиєш на світі. Ти жиєш на фармі. І питаєш про нещастя других тільки тоді, коли твій жолудок порожний.

Хочеш знати, чи є ще на світі люде такі нещасні, як і ти? Так ось тобі моя порада:

Заінтересуйся світом поза своєю фармою. Для цего читай ґазету, яка репрезентує світ нещасних, обездолених і унижених, репрезентує людей твоєї кляси. Такою ґазетою в Канаді є "Українські Робітничі Вісти". А щоби читати цю ґазету, треба її передплатити.

Ось тепер надходить зима. Ми, хвалити небесного, вже обробилися і хліба позбулися, можемо сміло закинути на зиму зуби на полицю. Але не закиньмо, не занедбаймо вільного зимового часу. Використаймо його для свого розвитку. В противнім разі на віки останемося нещасними не тільки ми, але й наші діти.

Отож, нещасний мій куме, товаришу, і кождий український фармере в Канаді, перечитавши ці рядочки моєї хоч і недоладної писанини, зроби так: візьми коверту, вложи в ню кілька долярів і пішли до "Українських Робітничих Вістей" в Вінніпеґу і скажи, щоби слали тобі: "Українські Робітничі Вісти" і "Голос Праці". Не забудь також і за "Голос Робітниці". З тих ґазет і довідаєшся, чи тільки ти один такий нещасний на світі, чи є ще нещасливіщі за тебе.

А довідавшися — будеш знати, що робити, щоби вибитися з того свого нещастя. На цім я кінчаю, а другим разом, єсли не буде так колоти в спині, то я напишу дещо про своє і твоє, куме, нещастя та яка між нашими нещастями ріжниця.

Фармер-Нетяга.

АВТОР "ІНТЕРНАЦІОНАЛУ"

(Від нашого кореспондента з України.)

Недавно в Парижі закінчився процес, що тягнувся рівно 20 років. Процес цей вівся за те, хто являється автором робітничого революційного гимну "Інтернаціонал".

Аж по 20-ти роках французький суд признав права авторства "Інтернаціоналу" за робітничим композитором П'єром Деґейтером.

Французькі робітничі круги були дуже зацікавлені цим процесом, а комуністичний часопис "Ль'Іманіте" післав до П'єра Деґейтера свойого спеціяльного кореспондента.

Кореспондент "Ль'Іманіте" ось так пише про свою стрічу з автором "Інтернаціоналу":

"Я приїхав в Сен-Дені. Вузенька вулиця — Алюєтт, де робітники цілими поколіннями зміняли один другого, живучи в бідноті і рабстві, вдихаючи гнилий, сирий воздух робітничого місточка.

Я піднявся на другий поверх, постукав і мене стрітила старушка років сімдесять, очевидно жінка Деґейтера. Вона приязно впустила мене в дім.

Я оглянувся. Біднота але чисто і привітливо. Через кілька хвилин появився і сам Деґейтер. По зверхньому виглядові це типічний французький робітник.

Ми балакаємо з ним про ріжні справи. Його всьо цікавить. Я росказую йому про Росію. Його очі загорілись ярким блеском: він, оказується, тільки від мене довідується, що його "Інтернаціонал" став офіціяльним гимном Радянських Републик. Досі він цього не знав.

Деґейтер росказує про своє життя. Він родився в Тане 1848 р. В 1855 р. він еміґрував з батьком в Ліль. В батька його було 8-меро дітей а заробляв він всього 50 сантимів в день. Жили завсігди впроголодь.

Працювати П'єр почав в 8 років від роду. До 16 років працював як ученик прядільної майстерні, потім навчився столярського ремесла, відтак рисовання, а вкінці зробився формовщиком. Не дивлячись на тяжкий 14-ти годинний робочий день П'єр находив час для самообразовання.

Він багато читав, відмовляючи собі віддиху. Особливо притягала його музика ще з дитинства. З початку він вчив її самоучком, а потім вже в дорослім віці він ходив в лільську консерваторію. Він співав і грав на кількох інструментах. Ні один робітничий концерт не проходив без його участи, і він став настільки популярним, що коли в 1888 р. лільські соціялісти орґанізували хор названий "Лірою працюючих", то Деґейтер був запроханий на керовника цього хору. Того ж 1888 р. працюючи над революційними піснями Пот'є, прийшов на думку про необхідність написати спеціяльний робітничий гимн і вкінці того ж року був написаний "Інтернаціонал", зразу на один голос, і виконавцем його був брат автора Адольф, а відтак новий гимн був вивчений всім хором і перший раз був виконаний в самім кінці 1888 р. на робітничім святі, де мав величезний успіх".

Ось така коротенька історія гимну нового людства і його автора.

І. Т-чук.

УКРАЇНЦІ ПІД КАПІТАЛІСТИЧНОЮ КОРМИГОЮ.

Зрідка в буржуазних часописях Польщі, Чехословаччини та Румунії промайне якась глуха звістка про долю тої частини українських робітничо-селянських мас, що лишилися по той бік межі, яка поділила тепер Европу на світи буржуазний та пролетарський.

Ця неясна звістка, мов затамований крик пекучого болю, озивається до українського народу У.С.Р.Р. та все не дає нам бути спокійним, все нагадує нам про ту страшну кривду, що заподіяно нашим братам ходом історичних подій, які знову розкраяли живе тіло України та дали на поталу ворогам Східну Галичину, частину Волині та карпатські племена.

Звістки, що долітають до нас з тамтого боку, свідчать, що тяжко живеться Українцям під п'ятою буржуазної Польщі.

Ріжних способів беруться там наші брати. То завзятою орґанізацією та однодушним голосованням проводять до польського сойму своїх представників, щоб довести, що таки українська частина Волині, яка під Польщею, що марні на неї претенсії польського войвничого націоналізму. То, як Галичане, зовсім бойкотують вибори до загально-крулевского сойму й крівавим повстанням, мов та Ірляндія, кричать на весь світ про свої тяжкі кривди. То врешті разом із иншими пригніченими національностями Польщі та Румунії засилають простосердні скарги до Ліги Націй...

Та всі ці способи йдуть на марне. Наступ на схід, отой історичний "дранґ нах остен" польського войовничого імперіялізму диктує невблагана економіка капіталістичної Польщі і цей наступ на українські землі її східних кордонів можна буде спинити аж тоді й тільки тоді, коли на руїнах історичної шляхетської Польщі з її мріями "од моржа до моржа" повстане Соціялістична Радянська Польща — член всесвітного Союза Радянських Републик.

Тільки тоді на поклик Т. Кевченка "подай же руку козакові"!... протягнеться до нас братня рука польського робітника й незаможного селянина.

Цю істину, підказану нам цілим ходом минулої історії України й оперту на основах Марксової науки мусимо ми, Українці, раз на все собі твердо засвоїти. За перших часів національної революції на Україні, поки широкі робітничо-селянські маси не оговтались від задухи царської Росії, а українська інтеліґенція не гаразд уяснила собі суть та основи національної проблеми — Україна хиталася на всі боки й переживала одну за другою всі можливі, ба й неможливі орієнтації.

Безглузда Директорія віддавалася чуть не одночасно на ласку й Німців і Французів, та шукала допомоги і в Денікіна й у Р.С.Ф.С.Р.

Ці ганебні часи давно минулися. Часи хитань відходять в забуття. І тепер, коли меч революції піднесено над усім старим світом, трудящі маси України твердо та непохитно заявляють:

Підчас великої світової революції, підчас смертельної боротьби двох історичних таборів, двох історичних сил, двох і тільки двох ідеольоґій, буржуазної і пролетарської — позиція України там, де соціяльні й національні інтереси її робітничо-селянських мас, там, де світла будуччина дійсного братерства народів на підвалинах соціяльної рівноправности, там, де не кошмар імперіялізму, що так дався нам в знаки, а вільний та безкраїй розвиток — з всесвітним III. Комуністичним Інтернаціоналом!

Імперіялістичному польському наступові на схід ми ставимо проти нашу революційну визвольну політику для всіх народів.

Тільки в цій революційній політиці визволення міжнародного пролетаріяту визволимо ми й український нарід, який терпить від польської буржуазії та який вже обернувся до нас лицем та разом із поневоленими робітничо-селянськими масами Европи готовий порвати кайдани неволі.

М. Гладкий.

Київський "Більшовик".

ХТО ЧИТАЄ -- ТОЙ ЗНАЄ!

ЗАМОВЛЯЙТЕ СЛІДУЮЧІ КНИЖКИ В РЕДАКЦІЇ "УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ":

Історія Культури	$2.50	Двоногий	.15
Теорія історичного матеріялізму	2.00	Введення в національну економію	.15
Економічні науки Карла Маркса	1.00	Розвиток соціялізму від науки до утопії	.15
Тарас Шевченко в світлі епохи	.75	Робітнича читанка ч. І.	.15
Юда (драма в 5. діях)	.75	Соціялізм а релігія	.15
Економ.-політичні проблеми пролет. диктатури	.50	Старий лад в Европі і новий в Росії	.15
Як повстала релігія і вірування в богів	.50	З історії соціялізму	.12
Шлях до влади	.50	Відокремлення Галичини	.12
Початковий курс політичної економії	.50	Інквізиційні суди	.12
Дванайцять (драма в 5. діях)	.50	Париська Комуна	.10
Безробітні (драма в 3. діях)	.50	Чому позичали віру	.10
Царська Росія і українська справа	.50	Верхи (презія)	.10
Фільософія штуки	.50	Нежданий гість (драматетюд в 1. дії)	.10
Нарис передісторичних подій	.40	Жінка і соціяльне питання	.10
Міжнародний соц. і роб. рух	.40	Біля машини	.10
Про старі часи на Україні	.40	Біблія капіталіста	.10
Рай і доступ	.40	Робітнича читанка ч. II.	.10
Самопалка (картина в 2. діях)	.35	Совітська Росія і буржуазна Польща	.10
Робітнича читанка ч. III.	.35	Роскази про сили природи, ч. II.	.10
Порадник української мови	.35	Страйкер (драматичний образ)	.10
Фікція нації і національної независимости	.35	Сучасне стан. сільського господ. на Україні	.10
Перед бурею (драма в 4-ох діях)	.35	Хто такі комуністи і Причта про воду	.10
В кігтях розпусти (драма в 5-ох діях)	.35	Про правдиву і неправдиву віру	.10
Ми і вони (народна драма в двох діях)	.35	Революційні пісні	.10
Базар (драма в 4-ох діях)	.25	Як Галичан втягнули в контрреволюцію	.10
Мандрівник (драматичний ескіз в одній дії)	.25	Що таке радянська влада і як вона будується	.10
Гайвороння (драма в 3-ох діях)	.25	Провідники революційного руху на Україні	.10
Боги	.25	Париська Комуна	.10
Фабричні розговори про економію	.25	Боротьба за істнування	.10
Світова революція	.25	Третий Інтернаціонал і його історичне значіння	.05
Тези і резолюції III. Конґресу Комінтерна	.25	Диктатура пролетаріяту	.05
Капіталізм і робітництво в Індії	.25	Хто такі комуністи і чого вони хочуть	.05
Карл Маркс, його життя і діяльність	.25	Церква і радянська влада	.05
Червона зоря (утопія)	.25	Конституція Радянської України	.05
Матеріялізм — фільософія пролетаріяту	.25	Межи людиною та машиною	.05
Про походження та розвиток мов	.25	Нова політика Совітської Росії	.05
Бунтар (драма в 3. діях)	.25	На чиїм боці справедливість	.05
Що таке поступ?	.25	З історії царя-голода	.05
Початки укр. соціялізму в Сх. Галичині	.25	Фармер і робітник	.05
Комуністичний маніфест	.25	Важне питання	.05
Наймана праця і капітал	.20	Завдання Спілки Комуністичної Молодіжи	.05
Заробітна плата, ціна і зиск	.20	Золото і нужда в Америці	.05
Нове Свято (комедія в 1. дії)	.20	До світла	.05
Як повстав світ?	.20	"Укр. Роб. Вісти" за рік 1922 оправлені	6.00
Маркс і Енґельс про диктатуру пролетаріяту	.20	"Голос Праці" за 1922 рік оправлений	2.00
Марксізм і Дарвінізм	.20	Червоний Шлях ч. 2 (журнал)	1.25
Земля обітована	.20	Червоний Шлях ч. 3 (журнал)	1.25
Роскази про сили природи, ч. І.	.20	"Нова Громада" ч. 2 (журнал)	.50
Перший Буквар Комуніста	.15	Наш Стяг ч. 3 (журнал)	.25
Розбийте кайдани	.15	Нова Культура ч. 2—3 (журнал)	.25
Як фармер може дістати весь плід своєї праці	.15	Нова Культура ч. 4 (журнал)	.25
Розмова про фізику	.15	Нова Культура ч. 5 (журнал)	.25
Основні засади комунізму	.15	"Голос Праці" (всі числа) число по	.15
Комунізм і кооперація	.15	"Голос Робітниці" (всі числа) число по	.10
Промова на суді	.15	Кишенковий календарик "З. і В." на 1924 р.	.05

Замовлення враз з грішми посилайте на адресу:

Ukrainian Labor News

Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

ВНЕСОК ПОСЛІВ УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ В СПРАВІ МАСОВИХ АРЕШТІВ.

Дня 13. жовтня державна поліція в Сарнах на підставі розпорядження головної команди поліції доконала масових арештів цивільної людности. Заарештовано 105 осіб, переважно селян і робітників. Поліція забирала людей з худобою від праці в полі, в тартаках і з мешкань. Арештованих били. 14. жовтня посли Павлюк і Тимощук інтервенювали у команданта повітої поліції в справі зазначених арештів і просили позволу на побачення з арештованими, але в цьому їм відмовлено. 14. жовтня луцька поліція доконала арештів в театрі "Кронштейна" підчас вистави. Арештовано членів товариства "Просвіта". Витягнули з суфлерської будки суфлера Олексу Дробана й арештовано на сцені артистів-аматорів Сергія Дробана і Миколу Дублянського. В ночі відбулися масові ревізії і арешти української і жидівської людности. В редакції "Селянська Доля" перепроваджено ревізію й заарештовано всіх співробітників редакції. З цього приводу редакція не чинна. В українській книгарні "Нива" переведено ревізію й арештовано секретара Секретаріяту Українського Посольського Клюбу в Луцьку Грицька Гладкого. Арештованих на селах дефензива возила до Луцька автомобілями. Арештованих тримають в брудних вогких і зимних камерах. Спокійна мійська людність перелякана терором ховається в підвали, селянська втікає до ліса. В Холмі арештовано адміністратора часопису "Наше Життя" Евгена Радзика і співробітника Хведора Гереся, а також доконано ревізій і арештів серед української і жидівської людности. В Замостю заарештовано секретара Секретаріяту Українського Посольського Клюбу Рочняка. На території Волині, Полісся, Підляша і Холмщини арештовано скількасот осіб української національности. Ревізії і арешти перепроваджує поліція також по всій території Галичини. Кожду хвилю надходять нові відомости о масових арештах. Адміністрація і поліція ці репресії пояснюють тим, що отримали на то розпорядження від центральної влади в Варшаві. Як видно, ті страшні репресії і переслідування людности являються наслідком відозви уряду виданої з приводу вибуху пороховні в Цитаделі в Варшаві. Зміст і тон урядової відозви носять характер обявлення війни. Тим мнимим ворогом, котрому уряд обявив війну, є спокійна цивільна українська людність. Про право, спокій, охорону життя і майна децидує люфа аґента дефензиви, прикладена до голови, або грудей заляканого обивателя.

На підставі повисшого низше підписані вносять:

Взивається уряд до негайного відкликання розпорядження в справі масових арештів невинної людности;

до негайного звільнення арештованих і уділення їм сатисфакції за позбавлення їх вільности;

до укарання винних, котрі допустилися при арешті насильства над безбройною людністю.

ВИМАГАЮТЬ ВИДАЧІ ПОСЛА Х. ПРИСТУПИ.

Львівський карний суд надіслав до сойму 5 вимог на видачу судови посла Х. Приступи за виголошені ним промови на вічах в Задвірю, Яричеві, Угринові, Сокалі і Краснім в Галичині. Посла Приступу обвинувачується по §§ 58 с., 65 а. в. ц. к. і § 302 ц. к. австрійського карного кодексу. За промову на вічу в Краснім суд домагається також видачі посла Дмитріюка. Справу цю передано соймовій комісії посольської нетикальности для зреферовання.

Даремні заходи.

Жидівський "Наш Курер" подає комунікат жидівського кореспонденційного бюра, в якому сказано, що польські заходи в справі міліярдової позички для Польщі у нюйорського банкира Кагена не увінчалися успіхом.

Оборончий Фонд

"УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ".

На покриття коштів процесу "Українських Робітничих Вістей" зложили дальше свої датки слідуючі товариші:

РІДЖАЙНА, САСК.

П. Гоменюк	$1.25
І. Павлик	1.00
С. Лихий	1.00
С. Заробський	1.00
Н. Стефаник	1.00
В. Сорока	1.00
К. Е.	1.00
Ґ. Ващук	.50
Т. Чоп	.50
П. Корпесь	.50
І. А.	.50
Н. Н.	.25
Н. Н.	.25
А. Т.	.25
І. В.	.25
Н. Н.	.10
М. Т.	.10
Н. Н.	.10
Н. Н.	.10
Разом	$10.65

СВІФТ КОРЕНТ, САСК.

Д. Круль	$150
І. Осадчук	1.25
Е. Стадник	1.00
Т. Романко	1.00
Д. Павроський	.50
Й. Сеник	.50
Е. Демчук	.50
К. Д. Павроська	.25
Разом	$6.50

АВТЛУК, САСК.

І. Гладій	$5.00

ВІННІПЕҐ, МАН.

М. Мельничук	$1.00
С. Зарівний	1.00

МУС ДЖО, САСК.

І. Гулей	$2.00

МІДЛЕНДВЕЛ, АЛТА.

С. Никифоряк	.50

Всім жертводавцям редакція і адміністрація "У.Р.В." складають сердечну подяку.

Хто слідуючий?

РІЖНІ ВІСТИ.

БОРОТЬБА БЕЗРОБІТНИХ З ПОЛІЦІЄЮ.

ДІССЕЛЬДОРФ, 14. листопада. — Підчас демонстрації безробітних прийшло тут вчера до бійки між товпою голодних робітників а поліцією, в якій одна особа зістала убита а 20 ранених. Демонстрації безробітних продовжаються й нині зі співом "Інтернаціоналу" і червоними прапорами.

ТЯЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ РОБІТНИКІВ В РУМУНІЇ.

БУКАРЕШТ, 8. листопада. — Здається, що ніде робітнича справа не стоїть так погано як в Румунії. Тут правительство переслідує найменшу появу робітничого життя і арештує робітничих провідників. Румунія є країною рільників. Робітники, які працюють на ріллі в багатих румунських боярів немають ніякої орґанізації і їх бояри використовують до неможливих границь. Вони працюють за малу платню і роблять по 14 до 16 годин на день.

БЕЗРОБІТТЯ В ПОРТЛЕНД, ОРЕҐОН.

ПОРТЛЕНД, Орегон., 8. листопада. — Тут панує страшне безробіття. Робітників повно всюди, а робіт нема. Трачки цего року позачинювані і робітники немають де подітися. В лісах також нема ще робіт і "люмбер джеків" в місті повно. Міські власти не дбають про робітників, бо кажуть, що це не є постійні мешканці Портленд-у але вандруючі робітники і місто не видить причини ними опікуватися.

СТРАЙК МОРЯКІВ В ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 8. листопада. — З Кобе доносять, що там вийшли на страйк моряки і увесь комунікаційний рух в тій пристані є спинений. Там стоїть тепер тринайцять пароплавів, які мали відплисти вчера до ріжних частей світа. Моряки вийшли на страйк тому, що ко рабельні компанії виповіли морякам знижку платні.

Японські моряки є добре зорґанізовані і треба надіятися, що страйк потягне дуже довго. Корабельні компанії будуть старатися пустити в рух свої кораблі при помочі скебів, але вони, скорше чи пізнійше, мусять звернутися до фахових моряків і приняти їх назад до праці, бо скебами ще ніхто недоробився.

СІМ ТРІЛІОНОВ МАРОК ЗА ОДНОГО ДОЛЯРА.

КЕЛЬН, Надренщина, 10. листопада. — Вістка про монархістичну револьту в Баварії викликала була такий переполох на місцевій біржі, що вартість німецьких марок упала на 7 тріліонів за одного американського доляра, а в деяких случаях й більше.

ЛЕКЦІЯ ДЛЯ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ В ВІННІПЕҐУ!

Повідомляється всіх українських женщин-робітниць, що в понеділок, дня 19. листопада, о год. 8.30 вечером відбудеться в Укр. Роб. Домі зібрання, на якому **т. М. Ірчан** буде читати лекцію на тему:

"КУЛЬТУРНИЙ РУХ СЕРЕД ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ".

Товаришки! Приходіть всі і кличте своїх знакомих! Приходіть громадно!

НАДІСЛАНЕ.

Сидней, Н. С.

Хотяй страйк сталевих робітників в Сидней вже давно проминув, то все таки кортить мене сказати кілька слів про події, що були в звязку з тим страйком.

Як відомо, що страйк сталевих робітників в нашій місцевости не вийшов в користь робітників. Буржуазія цілої Канади, заалярмована солідарним виступом сталевих робітників на страйк, почала пакувати всі свої оружні сили на місце страйку, щоб за всяку ціну його розбити. Місцева буржуазія теж не спала; всі тутешні бизнесмени, — мійська і компанійна поліція стали одним фронтом в обороні сталівні "Брітіш Емпайр Стіл Корпорейшен". До того капіталістичного фронту тутешні стракері почали протиставити свій фронт, одначе їх фронт був о много слабший від ворожого. Свідомі робітники зводили боротьбу на два фронти — проти малосвідомих робітників страйколомів і проти буржуазії. І власне головна причина невдачі страйку приписується скебам, котрі своїм страйколомством причинилися до зломання страйку. Так-то при помочі страйколомів буржуазії вдалося зломити так добре упляннований, солідарний страйк. На місце страйкуючих пішли робити самі темні обдурені попами і бизнесменами робітники українські, польські і других народностей. Страйколоми, це люде, яким нічо инше не в голові, лише самогонка, церква, карти. Читати вони зовсім нічого не читають, жиють на світі, самі не знають пощо, — одним словом це є струп на робітничому орґанізмі, який дуже нищить його. Ми клясово свідомі робітники мусимо ужити всяких можливих средств, щоби протиділати цему струпови, бо, доки його не знищимо, себто доки будемо мати між собою несвідомих своїх власних інтересів робітників, доти прийдеться нам через них терпіти, бо всякі виступи проти зорґанізованої капіталістичної кляси з упімненням о більший кусок хліба для наших дітей завсігди покінчиться для нас невдачею.

А. П.

Ошава, Онт.

Заходом філії Українського Робітничого Дому в Ошаві відбувся дня 21-го жовтня ц. р. мітінґ в справі Стоваришення Українських Робітничих Домів в Канаді. Предсідатель того мітінґу тов. Крас покликав до слова т. Ґелича, котрий говорив досить обширно про справи, що дотичать Українських Робітничих Домів. При кінці своєї промови бесідник закликав присутних, щоб ставали в ряди орґанізованого робітництва, яке підготовляється до боротьби з всесвітним імперіялізмом. Після цього вписалися в члени філії і внесли вступи і річні вкладки слідуючі товариші:

Василь Ґелич, Зах. Біленький, С. Ґажелюк, Яким Семенюк, Филип Шульга, Яким Луків, Іван Попадюк, Василь Вітвіцький, Терен Дзюба, Василь Ставничий, Ілія Мищишин, Семко Мацькевич, Михайло Ґніт і Петро Мацькв.

Хоч ми і були заняті працею при будові нового Робітничого Дому, котрий вже тепер укінчений, то все-ж таки ми не забули про орґанізаційну роботу. За доказ хай послужить це, що число членів У.Р.Д. в Ошаві зростає з кождим днем. Не зважаючи на перешкоди з боку всяких буржуазних наймитів, з якими приходиться нам стрічатись кождого дня, ми вперто поступаємо вперед, голосимо нову соціяльку науку, будуємо основи під нове краще життя. Разом спільно з всесвітним поневоленим працюючим людом будемо працювати у визвольній боротьбі доти, аж розторощимо на прах голову гадюці-капіталові і тоді відсвяткуємо велику пролетарську побіду.

Семенов, секр.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Д. Охрим, Колмен	$4.50
С. Никифоряк, Мідлендвейл	$2.00
Сгах Доскоч, Вінніпеґ	2.00
Г. С. Якимович, Вінніпеґ	2.00
Василь Строїч, Вінніпеґ	1.00
С. Скрипник, Вінніпеґ	1.00
А. Максимонько, Аботсфорд	1.00
А. Цицак, Вейн	1.00
І. Гамалюк, Венкувер	1.00
С. Никіфорук, Шікаго	1.00
В. Пура, Вінніпеґ	1.00
Кость Палій, Вінніпеґ	1.00
Василь Плесюк, Вінніпеґ	1.00
Дм. Кашковський, Вінніпеґ	.50

Трой, Монт.

Дорогий Товаришу Редактор!

Засилаю Вам $5.00 на відновлення передплати на "У.Р.В." і "Г.П." а $5.00 пресового фонду на "У.Р.В."

Хай жиє робітнича преса!

З товариським привітом,

П. Семотюк.

Мус Джо, Саск.

Дорогі Товариші!

Засилаю Вам в цім листі $10.00 — $5.00 на передплату "У.Р.В." і "Г.П.", $1.00 передплати на "Г.Р.", $2.00 на пресовий фонд "У.Р.В." а $2.00 на Оборончий Фонд "У.Р.В." Також взиваю всіх українських робітників, щоб поспішили з своєю передплатою на нашу робітничу ґазету а також і не пожаліли дати пару долярів на оборончий фонд "У.Р.В.". Хай наші завзяті вороги знають, що ми уміємо постояти за своїм робітничим часописом, що даремні їхні змагання знищити його. А вам честь і слава, наші передові товариші! Боріться з тією чорносотнею безпощадно, а ми поможемо вам.

З товариським привітом,

І. Гулей.

Мідлендвейл, Алта.

Дорогі Товариші!

Простіть, що спізнив з відновленням передплати на "У.Р.В." Другим разом постараюся вислати свою передплату на час, щоб редакція не поносила коштів на стемплі безпотрібно розсилаючи листи до довжників з упімненням о передплату. В цім листі висилаю вам $4.00 на передплату "У.Р.В.", $1.50 на передплату "Г.П.", $2.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", $1.00 на пресовий фонд "Г.П." і 50 ц. на Оборончий Фонд.

Остаюсь з товариським привітом,

Стефан Никифоряк.

Едмонтон, Алта.

Товаришу Редактор!

Посилаю на передплату "У.Р.В." $8.00 а на пресовий фонд $2.00 Дуже жалую, що не міг сповнити свого обовязку трохи скорше. Ви товариші знаєте, як робітництво стоїть матеріяльно під теперішний час, тож і не подивуєтеся, що не міг спромочися на вирівнання рахунку за часопис в час. Від тепер буду старатися якнайточнійше платити передплату за часопис "У.Р.В." і взиваю всіх робітників, щоб попирали свій часопис.

З товариським привітом,

В. Корбут.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Ми — останки Укр. Гал. Армії, котрі несли до послідньої хвилі прапор нашого визволення з рук польської шляхти, а по страшних й завзятих боях — як з буржуазією польською, так і з світовою, змучені та обезсилені, — опинились на чужині забуті всіми.

Ми, як жертви насильства польсько-французької буржуазії з дня 14-го марта, 1923 р., котра замкнула ворота до рідної землі вірним синам нашого умученого селянина, звертаємося до товаришів заокеанців з повіту Городенка за малою грошевою помічю та за добрим і ласкавим словом.

Душевно пригнобленим скитальцям й вірним синам нашого замученого хлібороба-робітника поможіть в прикрім положенню.

Остаємось з товариським привітом,
Лисак Степан, Скізко З., Ґабрух Михайло, Рощук Василь.

Адреса:

Lysak Stefan
pos. divis. nemocnice c. 3.
v Terezine, Cechoslovakia.

ПЕРШИЙ РАЗ В ЕДМОНТОНІ!

Жіноче Товариство при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні устроює в суботу, дня 24-го листопада

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР.

Проситься всіх робітників і робітниць о якнайчисленнійшу участь; позаяк комітет постарався о много гарних та дорогих річей то й може запевнити кождому повне вдоволення.

Комітет.

ДО ВІДОМА ЧЛЕНАМ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕҐУ.

Отцим подається до відома членам Відділу Роб. Запомогового Товариства, що місячні збори не відбудуться, з тої причини, що не можна дістати приміщення. Члени можуть свої членські вкладки складати на руки секретара, в понеділок, середу і пятницю вечером в Укр. Роб. Домі.

Заряд.

ПОЗІР, ШЕВЦІ! Маю на продаж шевську машину фірми "Сінґер" і всі шевські знаряди за $150.00. Так само продам 500 пар всякого рода черевиків до направи по ціні 100 пар за десять долярів, або 500 пар за $50.00. Інтересовані хай зголосяться на слідуючу адресу:

S. Tabasniuk
(94) P. O. East Selkirk, Man.

ХТО з кревних або із знакомих Бубняка Івана, родом з Лютовиськ, повіт Ліско, Галичина, або Габлінського Антона, родом з Ліська, Галичина, бажав би з ними навязати кореспонденцію, хай зволить написати на адресу:

I. B. або A. H. u fy Jos Powel
vyroba svrsku v Karline
Kral. tr. 20.
Praha, Chechoslovakia

ПОШУКУЮ своїх братів Григорка і Михайла Строїчів в Рожнова, повіт Снятин, Галичина. Літом перебували в Доналд, Б. К. Хто про них знав би або їх самих прошу написати на слідуючу адресу:

Wasyl Stroich
Ukr. Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man. (94)

УВАГА! УВАГА!

ПЕРШИЙ РАЗ В КАНАДІ!

Відділ Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан відограє **в суботу, дня 17-го листопада ц. р.** в Українськім Робітничім Домі в Іст Килдонан нову народню драму на 5 дій з прольоґом з під пера В. Мартиневича п. з.:

"ПЕРЕЛЕСНИК"

В цій драмі представляється життя багатого мужика і бідної вдови в галицькому селі над рікою Серетом. Багатир-мужик підманює разом з своїм вихованцем сина бідної вдови і женить його зі своєю дочкою — нелюбою йому, котрий опісля мститься на багачеви спаленням його майна. В цій драмі змальовується також траґедія дівчини, що кохала вдовиного сина, котра після женитьби свого коханого знаходить свою смерть на дні глубокої ріки.

Драма дуже інтересна і поучаюча. Вірний образ з селянського життя в Галичині, основи подружжя, яке опирається виключно на багацтві, оце характеристична черта нашого селянина — так з давнійших часів, як і тепер. Це є власне головний промах наших галицьких селян відносно подружжя своїх дітей, які скорше чи пізнійше попадають в зневіру одно до другого, в наслідок чого часто густо закінчується траґедією.

Приходіть на це представлення самі, кличте своїх знакомих а не пожалуєте.

Куртина підноситься о год. 8.30 вечером. — Ціна тикетів — 35 центів.

Подається до загального відома, що в неділю, 18-го листопада о годині 8-ій вечером відбудеться концерт-мітінґ в честь поляґших товаришів Мельничука, Шеремети і Цепка.

Приходіть на той концерт-мітінґ завчасу, щоб опісля не забракло місця. Заряд.

МАЮ НА ПРОДАЖ 2 акри землі; нова побудована цего року хата 18 X 24, комора 14 X 18 ф. Земля в дуже добрім положенню: з одної сторони штор, з другої почта, до стрітькари миля і пів, до сі-ен-арської стації пів милі, до сі-пі-ярської стації пів милі, до сі-ен-арської около 200 ярдів. Хата побудована при головній вулиці і відповідна до заложення штору. З причини, що виїзджаю на Україну, продам це обійстя дуже тано — за $850.00. Інтересовані зволять писати на адресу:

S. Tabasniuk
(94) P. O. East Selkirk, Man.

ПОШУКУЄТСЯ в важній справі Стефана Клецка, який виїхав десь до праці на фарми в Манітобу або Саскачеван. Хто знав би його адресу або він сам хай напише до:

Ukrainian Labor Temple
Cor. Wat & Jamieson
East Kildonan,
Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ у важних родинних справах мого брата Василя Мокрія з Тулукова, пов. Снятин, Сх. Галичина. Від вибуху війни немає від нього жадної вістки. Хто знав би про нього або він сам, прошу зголоситись на адресу:

Alex Makowijtschuk
Georgstr. 11. II.,
Koenigsberg,
Germany.

ПОШУКУЮ Василя Муравецького. Маю для него важну справу — хочу купити його дім в Марлбора, Алта. Прошу зголоситися на слідуючу адресу:

R. Crooks
Marlboro, Alta. (94)

ВИСИЛАЄМО кождому, хто забажає, новий катальоґ книжок. Пишіть сей час на адресу: Miznarodnyj Bazar (Ukrainian Book Store), 703 Fairmount Ave., Philadelphia, Pa. (100)

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ

Одинокий часопис в Злучених Державах, який в дійсности заступає інтереси працюючого люду. Виходить кождого дня окрім неділь.

Обовязком кождого українського робітника є стати передплатником цього часопису. В нім ви знайдете цікаві вісти з цілого світа, як також політично наукові статті, розвідки, дописи і т. п.

Передплата на рік $7.00.

Пишіть сейчас на слідуючу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
502 East 11th Street
New York, N. Y.

ДО БОРОТЬБИ З ТЕМНОТОЮ!

Бібліотека "Новий Світ" в Монтреалі випустила з друку до масового ширення дуже аґітаційну книжку:

ЩО Є В БІБЛІТ?

Написав Д. Бориско

— з додатком —

ХРИСТІЯНСТВО ПЕРЕД ХРИСТОМ

(з книжки П. Блечфорда: Бог і мій сусід)

ЗМІСТ:

ЧАСТЬ ПЕРША. 1. Сотворення світа; 2. Зело на харч; 3. Перші люди; 4. Історія первородного гріха; 5. Каїн і Авель; 6. Велика помилка; 7. Історія про Ноя і потоп; 8. Перший пяниця і перший невільник; 9. Як Авраам позичав свою жінку Фараонови; 10. Авраам і Агара; 11. Біблійні чужоложники; 12. Гуртове обрізування.

ЧАСТЬ ДРУГА. Про смерть, воскресення і вознесення Христа. 1. Смерть Христа; 2. Воскресення Христа; 3. Вознесення Христа.

ЧАСТЬ ТРЕТА. Зложена з біблійних противенств, які складаються з десятьох осібних розділів.

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТА описує про християнство перед Христом.

Книжка ця написана дуже зрозуміло і захоплює вона кождого читача та освідомлює найтемнійшу людину. Хто буде мати в своїй хаті цю важну книжку і буде її уважно читати, той певно позбудеся релігійних пересудів і забобонів, які стоять колодою на заваді людського поступу, а на їх місце хата наповниться правдою і відвагою, — ясне сонце засвітить і буде світити для кращого і щасливійшого завтра, за яке нині боряться міліони свідомих людей.

Ціна 30 ц. 10 прим. за $2.60; 50 за $10.50.

Замовлення без гроший не важні.

Товариства і відділи повинні замовити сейчас більшу скількість, бо наклад невеликий і скоро буде вичерпаний. Пишіть ще нині на адресу:

NOWYJ SWIT
BOX 1092 — — — — — — — MONTREAL, QUE.

МУЩИНИ І ЖІНКИ --- ВАС ДОТИЧИТЬ!

Всі людські слабости.

Всі недомагання мущин і жінок.

Всі слабости немовлят і дорослих дітей є описані докладно і є подана порада, як їх лічити і їм запобічи — в славній

ЛІКАРСЬКІЙ КНИЖЦІ

яку в українській мові написав Д-р С. Дрималик, директор Народної Лічниці у Львові.

Окремі місця книжки посвячені спеціяльним секретним недугам мущин і жінок та спільному пожиттю в супружестві.

Хто цінить своє здоровля і здоровля своєї родини — повинен собі замовити цю вартісну книжку.

Ціна книжки (з пересилкою) 2 доляри.

Замовлення і моней-ордери належить посилати до:

NAUKA PUBLISHING
103 S. MAIN AVE. — — — — — SCRANTON, PA.

ЖЕНЩИНИ-РОБІТНИЦІ! ЧИТАЙТЕ І ЯК НАЙДАЛЬШЕ ПОШИРЮЙТЕ СЕРЕД ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ

свій місячний журнал

Голос Робітниці

який містить цікаві статті про рух серед женщин-робітниць в цілому світі, популярні наукові статті, оповідання, вірші і т. д.

Передплата виносить: на рік 1 доляр; на піврік 60 цт. Поодиноке число 10 цт.

Передплату і замовлення належить слати на адресу:

THE VOICE OF WORKINGWOMAN
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ РОБ. ЗАП. ТОВАРИСТВА!

ОРҐАНІЗУЙТЕ ВІДДІЛИ Р.З.Т. НА ПРОВІНЦІЇ!

За ініціятивою Стоваришення Укр. Роб. Дім розпочато в Канаді орґанізацію Робітничого Запомогового Товариства (в скороченню — Р.З.Т.).

Цілею Р.З.Т. є створити касу взаїмопомочі, з якої мається помагати членам Р.З.Т. в разі якогось тяжкого з ними випадку або слабости. На случай смерти свого члена, Р.З.Т. має давати поміч його сімї або родичам у формі виплачування певної суми посмертного, залежно від того, як задовго такий робітник був членом Р.З.Т.

Кождий робітник, працюючи у фабриці, копальні, в лісі чи при якійбудь иншій роботі, є наражений на ріжні тяжкі випадки і на слабости в наслідок ненормального життя. Хто йому тоді поможе?

Треба за здоровля старатися, щоби забезпечити себе і свою сімю на всякий випадок, сотки яких трапляються річно. Для цего треба тепер стати членом Р.З.Т.

Сім членів на провінції можуть зорґанізувати відділ Р.З.Т.

За інформаціями, аплікаціями і статутами звертатись до головного заряду Р.З.Т. в Вінніпеґу. Статути і аплікації до поодиноких робітників на провінцію не висилається, а лише до відділів. Тому старайтесь засновувати відділи в своїй місцевости.

Зголошуватись за інформаціями до:

WORKERS BENEVOLENT SOCIETY,
UKRAINIAN LABOR TEMPLE,
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.

ПІДПРИЄМСТВА В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ В КОРИСТЬ УКР. РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ.

В місяці листопаді будуть устроєні в Українськім Робітничім Домі в Вінніпеґу слідуючі підприємства в користь української робітничої преси в Канаді:

В суботу 17. листопада відограється штука **"ТЕРНОВИЙ ВІНОК"** або "Жертви Царизму".

В неділю 18. листопада о год. 8-ій вечером відбудеться **КОНЦЕРТ-МІТІНҐ.** Вступ за доброками.

В суботу 24. листопада відограється гарне представлення **"ЖИДІВКА ВИХРЕСТКА".**

В неділю 25. листопада о годині 8-ій вечером відбудеться **КОНЦЕРТ-МІТІНҐ.** Вступ оа добровільними датками.

На закінчення кампанії відбудеться **в середу 28. листопада** о год. 8-ій вечером велика **РОЗІГРАВКА ВАРТІСНИХ РІЧЕЙ,** тикети на котру вже можна набути в Українськім Робітничім Домі. Ціна тикета 25 ц.